

Smrtna nesreča na oledeneli poti. V gozdu veleposestnika Jurce v Vurmatu nad Selnico ob Dravi sta bila zaposlena tesarja: Ivan Stražišar ter Matija Pirnat. Ko sta se vračala zvečer iz gozda, je Stražišarju na oledeneli in strmi poti spodrsnilo. Padel je 4 m globoko in zadel z vso silo z glavo ob bukev. Nezavestnega je tovariš s pomočjo delavca Jožefa Sedeja naložil na sani, a je med prevozom izdihnil.

Usodepoln pobeg pred obmejno stražo. Na Pernicah ob meji nad Muto sta se oglasila pri posestniku Šilerju dva avstrijska kmeta v svrhu kupčije. Naša obmejna stražnika sta Avstrijca radi pomanjkanja dovoljenja za nakup živine aretirala in sta ju hotela odpeljati na obmejno stražnico na Muto. Med potjo se je spustil najprej eden Avstrijec v beg in bil obstreljen in nato še drugi, ki je prejel od krogel smrtno nevarne rane.

Skrajno drzni ter vztrajni vlomilci. Pri Sv. Bolfanku v Slov. goricah se je odigral v noči 8. decembra naslednji slučaj vlomilske drznosti: Neznani lopovi so vlomili v trgovino trgovca Ivana Meška pri Sv. Bolfanku. Trgovcu Jakob Čučku so izmaknili dolg železni drog, s katerim so razklenili dve močni ključavnici na zunanjih vratih in zatem so še obvladali znotrajno ključavnico. Ropot je zbudil v hiši stanujoči ženski: Marijo Kramberger ter Terezijo Pihler. Krambergerjeva je začela streljati s strašilno pištolo. Tatove so prestrašili njegovo truplo sodno razteleseno. V dneh zločina se je govorilo, da so bili skrivnostni napadalci divji lovci, a o pravem krivcu še do danes ni nič znana.

Znižane cene

strelji, da so sicer pobegnili, a so se vrnili po preteku pol ure nazaj v trgovino. Obe ženski sta pričeli vpiti nad vlomilci, ki so pripravljali nakradeno blago za odnos. Marija Kramberger je pri-

čela ponovno streljati s strašilno pištolo, a eden od vlomilcev ji je odgovoril z ostrim strelcem. Uzmoviči so ponovno utekli, pa se vrnili in nadaljevali tatvino. Tolika drznost je dala Krambergerjevi korajžo, da je oddala med vlomilce strel iz pravega samokresa. Tolovaji so zbežali, vendar ne praznih rok, v smeri proti Trnovski vasi. Z opisanim vlomom je oškodovan trgovec g. Meško na raznem blagu za 20.000 Din.

Vlom v trgovino. Na Janževem vrhu pri Gornji Radgoni so odnesli v noči vlomilci iz trgovine Marije Žinkovičeve za 20.000 Din raznega blaga.

Dva vloma v okolici Ptuja. V eni noči je bilo vlomljeno v ptujski okolici pri dveh posestnikih. Posestnik Francu Ciglarju v Gaberniku so odnesli vlomilci 100 kg špeha in več obleke. V Mostju pri Sv. Lovrencu je bilo v isti noči vlomljeno pri posestniku Ivanu Pihlerju. Tukaj so napravili lopovi za 6500 Din škode, ker so odnesli obleko, perilo, posteljnino, kolo in 1500 Din gotovine.

Vlom v viničarijo. Neznanci so vlomili v viničarijo posestnice Amalije Feguš v Gorci v Halozah. Odnesli so celo kuhinjsko opremo, posteljnino in 2 hl vina.

Obstreljen iz zasede. Na Janeza Obrana, posestniškega sina iz Stojncev pri Ptujju, je bil oddan na povratku od borlskega mosta strel iz zasede. Obrana je bil zadet v desno roko in se je zatekel v ptujsko bolnico.

Radi uboja 10 let. Dne 10. februarja so obhajali v Ivanovcih v Prekmurju pri posestniku Jožefu Kološku kolino. Skozi vas je pripeljal poginulo kravo konjač Lengel in se je tudi udeležil domačega praznika z drugimi vaščani. Lengel se je kot znan prepirljivec spo-

za Božič

rekel z godei in je z dolgim mesarskim nožem zabodel na smrt v trebuh godca

Henko

omehča, trdo vodo, da postane kot deževnica. Mehka voda poveča penjenje in učinek mila ali pralnega sredstva. Zahtevajte vedno in povsod Henko sodo za pranje in čiščenje.

Škrlca. Ubijalec Lengel je bil v Mariboru dne 12. decembra obsojen na 10 let robije.

Padajoče drevo zdrobilo desno nogo. 17letna posestniška hči Terezija Lesjak iz Gradišča pri Ptujju je pomagala v gozdu pri podiranju drevja. Padajoče drevo je zdrobilo ubogi deklini desno nogo.

Ubogi viničarji brez strehe. Na Janževem vrhu pri Gornji Radgoni je upepelil nočni požar viničarijo Franca Vogrinca iz Potrene v Avstriji. Pri Vogrinca uslužbeni viničarji so ostali v najhujši zimi brez strehe in živeža.

v veliki izbiri pri 1259
Pauko Franc, trgovec, Kozje.

Zastavljeni lasi.

Ko je bila odkrita 1. 1489 pomorska pot ob južnoafriškem riu Dobrega upanja in ko se je polastil Portugalec Vasco de Gama pokrajine Goa v vzhodni Indiji, so kar vrelj Portugalci v novo, čudežno deželo, da bi si napolnili žepo z zlatom in doživeli kaj izrednega ter znamenitega. Med temi izseljenci je bila pretežna večina zelo sumljivih ljudi.

Potovanja v Indijo so se pa lotili tudi odlični možje. Med odličnjake moramo beležiti na prvem mestu Joa de Castro. S svojo veliko hrabrostjo, s prijaznostjo ter dostojanstvenostjo si je znal pridobiti spoštovanje

Pavel Keller:

20. nadaljevanje.

„Hubert“

Roman iz gozdov.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

To vedo vsi: da je gozd prapodoba gotskih cerkev s kvišku štrlečimi prostori, s skrivnostni polnim polmrakom, z vlažnim hladom in temnimi okni.

Vesel v gozdu ne morem biti; zdi se mi, kakor če bi kdo gobezdal v lepi cerkvi. Šele ko pridem na travnike ali na sončno polje, se nekaj razveže v prsah in lahko se smejem in sem razposajen, kakor kmet, ki jo po maši zavije v krčmo.

Žetev se je začela. Boltežar je ves dan na polju. Jaz pa sem brez dela kakor vedno. Ko je neki dan grozila nevihta, sem pri sosedu pomagal žeti. Dva peljaja rži sem naložil. Z velikimi vilami sem moral podajati snope na voz.

Drugi dan sem komaj premaknil ude. Bo-

lele so me roke in noge, na dlaneh pa sem imel mehurje.

Padoyka — mislim — se mi je na tihem smejala. Pri tem pa ta neumna ženska nič ne pomaga pri žetvi. Samo preži, kdaj požanjejo njivo — potem gre pobirat klasje in se pri tem poslu prav malo zmeni za to, da pravzaprav služi pri meni. Po pol dne je človek ne vidi. Tode kdo pa naj jo ošteje? Jaz gotovo ne. Raje še nakladam rž. Jeseni mi bo najbrž za drag denar prodala, kar je nabrala, da bom krmil kuretino. Naj le! Kdo pa še nikoli ni česa po strani zaslužil? In njena kupčija je dovolj revna.

Novega služabnika imam. Je bled in prav dolgočasen človek. Večkrat si želim Tima nazaj. Ta je bil zanimiv še tedaj, če se je človek jezil nad njim.

Psa spita od jutra do večera, od večera do jutra. Takale pasja mrcina doživi povprečno dvanajst let. Čemu pravzaprav sploh pride na svet!

Če me takale čez mero duhovita opazovanja le preveč jeze, tedaj se spravim, da okopljem

S koso v trebuh. Dne 10. t. m., ob 1. uri v noči je zabodel neznanec s koso v trebuh posestnika Ivana Stovanjo iz Preloga pri Konjicah. Smrtno poškodovani je bil prepeljan v celjsko bolnico, kjer je umrl kmalu po prepeljavi.

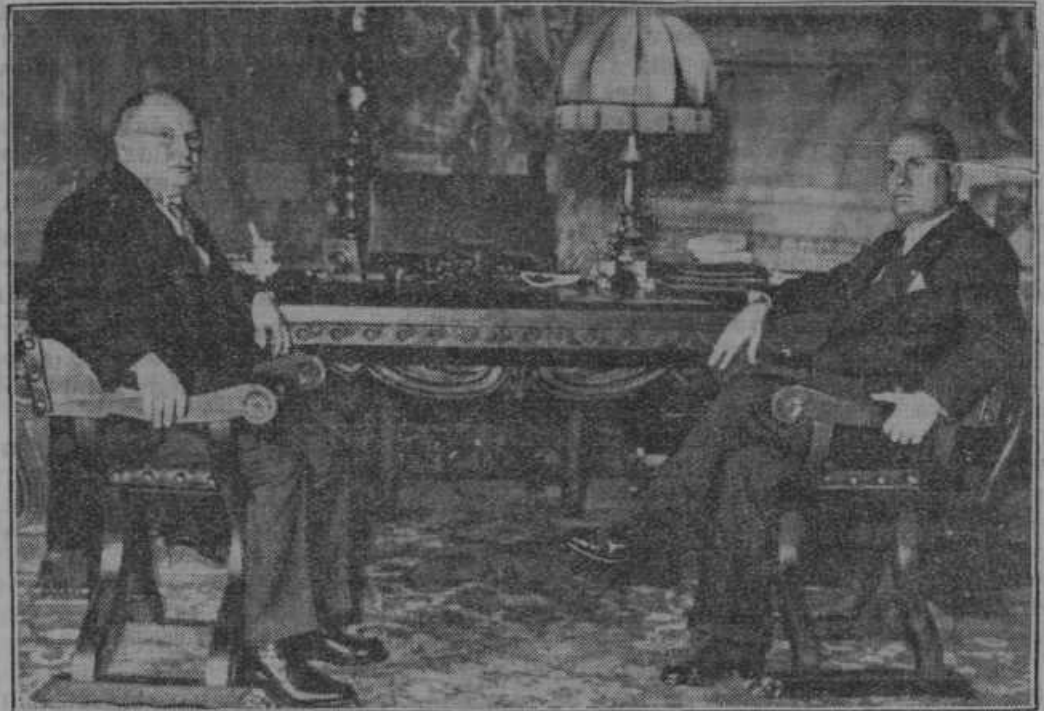
Podlegel poškodbam. Ivana Kamenšaka, 19letnega posestniškega sina iz Kostrivnice pri Rogaški Slatini, je zabodel neznanec z nožem skozi prsa in mu ranil pljuča. Zabodeni je umrl na posledicah napada v celjski bolnici.

Pri padcu si zlomil desno nogo. V rudniku v Lobojuh pri Celju je padel 32letni rudar Jakob Kopriva tako nesrečno, da si je zlomil desno nogo in se je opasno poškodoval na glavi.

Rudarski vlak povozil rudarja. V gostem sneženem metežu je prevažal po rudniškem tiru v Trbovljah rudar Ivan Mlinarič voziček z jamskimi svetilkami. Od nasprotne strani je pripeljal rudniški vlak, katerega je Mlinarič prezrl. Vlak je zadel ob voziček, podrl na tla rudarja in reveža smrtno povozil.

Zimski požari. Sedaj v hudi zimi je uničil ogenj na hiši posestnika Janeza Obreza, po domače Andrejka, v Št. Petru v župniji Sv. Rupert nad Laškim podstrešje z vsem žitom, shrambami in živežem. Ogenj je nastal po nesreči pri svinjskih kotlih. Zavarovalnina je malenkostna. Pogorelec je tem hujše prizadet, ker je šele spomladi prevzel posestvo. — Dne 12. t. m. je predpoldne začelo goreti pri posestniku in kovaču Antonu Pušu v Vel. Gabru na Kranjskem. Zgorela je streha na hiši ter na kovačnici, šupa s krmo in razno orodje. Požar je povzročil dimnik nad štedilnikom. — V Šolicah blizu beločrnske meje je upepelil ogenj veliko poslopje posestnika in vaškega župana Ilije Badovinca. — Celo domačijo je uničil ogenj v Dolgi vasi pri Dol. Lendavi posestniku Saboju. Požar je nastal radi neprevidnega ravnanja s karbidno svetilko.

Ogenj v ljubljanski sirotišnici. Dne 16. decembra predpoldne je izbruhnil v

Ruski komisar za zunanje zadeve Litvinov v razgovoru z Mussolinijem v Rimu

Na visoki šoli v Parizu se je vršila slavnostna seja, na kateri so počastili Francozi angleška letalca, ki sta letos dne 4. aprila preletela Mount Everest, najvišjo goro na svetu.

psu. Ta stvar se izvrši na dvorišču v velikem škafu. Vselej pa nastane strašanski hrup; kakor hitro opazita psa, da vleče Padovka škaf na dvorišče, izgineta. Tedaj se začne iskanje in divji lov, pri čemer Padovka tako kriči, da mi je hudo radi sosedov.

Najprej ujame pudelna. Tresoč se kakor list brepetlike sedi v škafu, da ga oče dim s toplo vodo, nato pa polijem z mrzlo. Mrzlo vodo ogrejem prej natančno na 17 stopinj Celzija. Padovka, ta ženska brez čuta, nikoli ne mara po toplomer, ampak nalije vode kar pri studentu. No, to ji vedno odločno prepovem.

Dakelna ujamemo pozneje, večkrat pa tudi ne. Zelo trmast je. Med tem ko mi pudel po kopelji obliže mokre hlače s svojim dolgim, rdečim jezikom, dela dakel zelo razhujen obraz, me grize in ne izpregovori takorekoč tri dni nobene besede z menoj.

Oba psa pa dirjata po kopelji kakor besna okrog in se valjata po prahu, s čimer je ves trud za njuno snago pravzaprav zastoj. —

Tim mi je pisal pismo. Zahvaljuje se v njem

za vse dobrate, ki jih je prejel od mene, in me prosi odpuščanja, ker je ubežal. Toda moral je, pravi, ker je prišla iz ust, ki so mu najljubša na svetu, beseda sumničenja zoper njega. V pokrajinskem listu je bila tiskana njegova pesem »Nezvesti«. Pripovedovala je, da je samo brezmejno zaupanje temelj ljubezni.

Pod pesmijo je bil podpis: Maks Tim. Milčka je na slepo srečo pisala Timu pismo v mesto in neki dan je prejela sirovo dopisnico, na kateri je bilo napisano: On — odpošiljatelj — je kovač in družinski oče in nima s tako posvaljkano dekline tam doli na kmetih nobenega opravka. Milčkin krič hrepenenja je prišel torej na napačno uho. Naš pismonoša si je dopisnico naučil na pamet in vsepovsod pripovedoval, kaj je bilo napisano na njej. Nato je Milčka zbolela in če tudi je ni — kakor je jokaje pripovedovala Malčka — napadla vročinska bolezen, je bilo vendar hudo z njo, da je bila vsega pomilovanja vredna.

Žareče poletje. Na svetu je zorelo in bilo vsega na pretek. Človeška srca pa so v stiski.

Jaz sem se med tem časom malo menil za

vseh Indijcev. Najbolj so občudovali Indijci krasno brado viteza de Castro. Ako je Indijcem kaj obljubil in se je pri tem dotaknil svoje brade, jim je bilo to več nego najbolj slovesna prisega.

Otroško zaupanje in nepopisno spoštovanje Indijcev do obraza viteza de Castro sta se kazala posebno za slučaj, če se je moral poslužiti indijskega kredita. Taki slučajji so nastopili, ako niso bile pravočasno zbrane dajatve portugalskemu kralju in je bilo potrebno nenadno oboroženje obrambnih čet. Ob takih prilikah je zado-stovalo, če si je izpuštil vitez iz brade eno dlako in je to poslal

Vesele božične praznike in srečno Novo leto 1934!

Želi svojim cenjenim odjemalcem ter se
priporoča za obilen obisk

Martin Vrabi
trgovec z manufakturo 1251
Ptuj.

sirotnišnici sv. Jožefa v Ljubljani iz še
nepojasnjenega vzroka požar, ki je na-
pravil 100.000 Din škode.

**Huda železniška nesreča se je zgo-
dila dne 15. t. m. v bližini Poznanja na
Poljskem.** Na železniškem mostu pri
postaji Mlyn je stal osehni vlak, v ka-
terega je zadel drug potniški vlak. V
enem vagonu je bilo 50 šolskih otrok.
Nesreča je zahtevala 10 mrtvih in 50
ranjenih. Med ponesrečenimi so po ve-
čini šolski otroci.

**Amerikanec Ridye se hoče dvigniti v
balonu 40.000 m visoko.**

**Nova zaloga nabožnih predmetov je
dospela, posebno križev, kipov, slik in
podobit itd. Naročujte pri Tiskarni sv.
Cirila v Mariboru!**

**Velike lesene jaslvice za cerkev zelo
ugodno na prodaj v Tiskarni sv. Cirila
v Mariboru.**

Pri Putniku v Mariboru blizu glavnega ko-
lodvora dobite lahko eden dan pred potova-
njem vozne karte. Inozemske karte so pa ve-
ljavne 60 dni. Putnik ima tudi menjalnico za
izmenjavo tujih valut.

»Vzajemna pomoč.« S sklepom št. 17/33/2
okrožnega sodišča v Ljubljani z dne 12. dec.
1933 je otvorjen nad imovino »Vzajemne po-
moči«, reg. pomožne blagajne v Ljubljani, kon-
kurz. Upniki naj prijavijo svoje terjatve okro-
žnemu sodišču v Ljubljani najkasneje do dne
28. februarja 1934.

Dr. med. Klara Kukovec ordinira spet Kre-
kova ulica 18. 1246

Dr. Josip Bončan, primarij ginekološko-po-
rodniškega oddelka, se je preselil v Cankar-
jevo ulico 1. 1207

Sanatorij v Mariboru, Gosposka 49, tel. 23-58,
zopet odprt, Prosta izbira zdravnikov. Cene
zmerne. Vodja primarij dr. Černič. 867

**Opozorjamo na inserat nove zabavne knjige
»Don Kihot«** (izgovori: Don Kišot), ki opisuje
tega prehrisanega plemenitnika, imenovanega
tudi Vitez žalostne postave, tako da bo razved-
dila mlade in stare!

Denarnice za drobšč kupite najbolje v prodaj-
alnah Tiskarne sv. Cirila v Mariboru.

**Predivo in konopljo vam izdelam v vrvar-
sko blago.** Šinkovec Anton, Celje, Dečkov trg.

Veliko vesele naredi božično darilo samo
takrat, kadar odgovarja v vrednosti izdanemu
denarju in to se vam posreči, če greste v Tr-
govski dom — Štěrmečki — Celje.

Za negovanje telesa, za lažanje udov in za-
ščito pred obolenjem, je Fellerjev Elsaftoid
priznana domače sredstvo in kozmetikum že
36 let in splošno priljubljen. Poskusna stekle-
nica 6 Din, dvojna steklenica 9 Din povsod. Po
pošti 9 poskusnih ali 6 dvojnih ali 2 velike
specialne steklenice 68 Din brez daljnih stroš-
kov pri lekarnarju Eugen V. Feller, Stubica
Donja, Elzatrž 343, Savska banovina.

**Zahtevajte povsod
»Slovenskega gospodarja«!**

**Švedski kralj Gustav podeljuje Nobe-
lovo nagrado, o kateri smo letos obšir-
no pisali v našem listu.**

Agitirajmo za naše liste

(Piše kmetski fant iz mariborske okolice.)

Staro leto se poslavlja od nas, hitro se bliža-
mo novemu letu. S prihodom novega leta pa
prihaja k nam tudi skrb za obnovo naročnine
naših starih prijateljev, to je »Slovenskega
gospodarja« in drugih krščanskih listov. Po-
leg strokovno in v vsakem oziru poučnega in
za pošteno razvedrilo skrbečega lista, kakor
je »Slovenski gospodar«, ne smemo tudi pozabi-
ti na prijatelja naše mladine, ki je dobro
nam znani »Naš dom«. Letošnje leto je prihajal
»Naš dom« kot brezplačna priloga »Slov.
gospodarja«, kar je bilo mnogim zelo všeč.

kakemu znanemu In-
dijcu s prošnjo, naj
mu posodi na las iz
brade večjo denarno
svoto. Na ta način je
dobil vsikdar brez na-
daljnega denarja, ko-
likor ga je potreboval.
Bogati Indijci so dali
vse na de Castrovo po-
štenost.

Opisanega čudnega
in priročnega sredstva
za dobavo kredita se
je de Castro po zgodo-
vinskih ugotovitvah
poslužil pogostokrat.
Skrbel je pa tudi za to,
da je zastavljen las
točno ter pravočasno
po plačilu posojila do-
bil nazaj. Dva indijska
telesna stražarja sta
posredovala dobavo in
vrnitev kredita s po-
močjo brade.

Danes kredit ni tako

vse te sence in bolečine; bil sem za sonce. Lju-
bim to zlato mater zemljo bolj kakor vse stvar-
stvo. Otrok sem šestokrat ležal na travniku in
opazoval sonce skozi okajeno steklo. Mislil sem,
da sonce mora videti v nebesa, kjer sta moj oče
in moja mati, in hotel sem videti, kakšen obraz
ima, ko lahko vidi najboljše, kar sploh je: ne-
besa in moje starše. Nobena stvar, kar sem jih
slišal v šoli, mojega srca ni tako pretresla, kakor
znanje o soncu, njegovi velikosti in daljni odda-
ljenosti, in da s svojim srčnim žarom redi in
hrani vse, kar je živega na zemlji, da pa bo tudi
to velikansko srce nekoč izgorelo in da bodo te-
daj morali umreti vsi na svetu: ljudje, živali in
rastline.

Ko sem živel pozneje v velikem mestu, sem
videl sonce redkokedaj. Gledališča imajo rada
umetno luč: gledališča in družbe. Sedel sem kar
naprej v gledališču, po dnevih pa sem spal. Le če
sem bil preveč utrujen, sem se zatekel na kakš-
no sončno obal in tam z drugimi bolniki vred
iskal tolažljive svetlobe iz oči te zlate matere.

Sedaj pa, ko sem postal tih Hubert, večkrat

gledam proti zvezdnatemu nebu. Oskrbel sem si
nekaj knjig, male ljudske in uporabne spise, po
katerih se lahko razumem v obzorju; kajti od
tisoč izobrazjenih ljudi komaj eden ali dva kaj
vesta o srebrnem čudežnem svetu nad našimi
glavami.

Če torej opazujem blede Plejade, ali lepi križ
Orionov, ali pa sicer katero zvezdo stalnico, in
vem, da so vse te zvezde sonca, večja kakor je
naše in tako daleč, da preteče tisoč svetlobnih
let, predno pride njihova svetloba do nas, tedaj
često preplašen zaprem oči in hočem — otrok
zemlje — biti rajši na strani našega sonca, tega
preprijaznega čuda sveta.

Večkrat me v tej sončni radosti obide želja
po ljubezni. Vselej je usmerjena v isto smer in
ugasne z večerno zarjo.

V hladni noči sedim pri klavirju ali pri svo-
jih knjigah, ali pa sanjarim pri oknu tja proti
šumečim gozdovom.

Zadnji torek je bila porotna obravnava proti
Grčarju. Nisem se mogel opogumiti, da bi šel tja

Nobenemu listu pa ni stalno zasiguran ob-
stoj, ako mu je usoda naklonila, da izhaja kot
priloga drugega lista. Zato je bilo primerno
in potrebno, da se »Naš dom« osamosvoji, da
postane zopet samostojen, kot je bil pred leti.
Z osamosvojitvijo »Našega doma« nastaja za
nas dolžnost, da mu pridemo na pomoč. Ta
dolžnost je v tem, da smo ne samo njegovi
čitatelji, kakor doslej, marveč tudi njegovi
naročniki. Postavimo si torej nalogo: Vsak
dosedanji čitatelj postane naročnik ter pri-
dobi še vsaj enega naročnika. Naročnina je
tako nizka, da jo vsak zmora. Kdor ne more
plačati vse naročnine naenkrat, naj plača sa-
ma za pol leta. Naj ne bo nobenega zavednega
slovenskega fanta ali dekleta, nobene sloven-
ske krščanske hiše, kamor ne bi prišel v vas
poleg »Slovenskega gospodarja« tudi »Naš
dom«! V to svrhu je treba agitirati. Agitacija
je tista sila, ki rodi uspehe. Naš nepozabni
Krek je rekel: Prva beseda bodi pozdrav, dru-
ga pa že agitacija za dobro stvar! Takšna do-
bra stvar pa so gotovo naši krščanski listi.
Mladina, na agitacijo za naše priljubljene kr-
ščanske liste! Kjer je že naš dragi »Slovenski
gospodar«, tam mora ostati. Kjer ga ni, tje
mora priti! Poleg njega »Naš dom« v vsako
hišo, kjer je slovenska krščanska mladina!

*

Kamnica. Kakor vsako leto, tako je tudi le-
tos kamniška mladina slovesno proslavila
praznik Brezmadežne v cerkvi s skupnim sv.
obhajilom, popoldne pa v cerkveni dvorani s
primerno prireditvijo. Pozdravil je občinstvo
g. kaplan dr. Anton Terstenjak. Sledile so de-
klamacije. Dekleta so vprizorila tridejanko
»Ljubezan Marijinega otroka«, fantje pa eno-
dejanko »Pri sv. Petrus«. Med odmorom pa je
govoril g. Geratič iz Maribora. Gremo sedaj na
novo delo. Dne 17. t. m. je bil občni zbor Pro-
svetnega društva. Vedno več fantov se oklepa
fantovskega odseka KA. Vso pošteno mladi-
no, katera je dosedaj stala še ob strani, vabi-
mo v našo sredino!

Vurberg. Večkrat čitamo, da se je kdo vrnil
iz ujetništva in našel svoj dom v rokah tujca
in ženo v drugič poročeno. Pretrese nas, če si
le v duhu predstavimo prizor snidenja nesreč-
nih ljudi, ki jih je razločila vojna. Znani slo-
venski dramatik Joža Vombberger nam je do-
godek o možu, ruskem ujetniku, ki se je po

16 letih vrnil ravno na sveti večer domov,
kjer je že bil zrasel drug rod, žena zopet po-
ročena, izvrstno dramaturgiral in živo postavil
na oder. To lepo Vombbergerjevo delo »Vrni-
teva« imenovano, bo naše prosvetno društvo na
Štefanovo popoldne izvajalo. Zato se cenjeno
občinstvo vljudno opozarja na to prireditve.
Odkrito rečeno: Vsakomur bo žal, pa ne malo,
zelo žal, če si ne bo ogledal te predstave na
našem odru. Prav gorko vabljeni tudi sosede!
Pričetek točno ob treh popoldne. Vstopnice se
bodo delile v stari šoli. Oskrbite si jih pravo-
časno!

Zgornja Polskava. Naše izobraževalno dru-
štvo »Skala« priredi, oziroma ponovi na splo-
šno željo občinstva na Štefanovo dne 26. dec.,
ob treh popoldne v dvorani g. Zihlerl na Spod.
Polskavi Vombbergerjevo dramo »Vrniteva«. —
Vsi, ki niste videli dne 8. t. m. te prelepe igre,
pridite na Štefanovo na Spodnjo Polskavo v
Zihlerlovo dvorano. Ne bo vam žal par dinar-
jev, kajti vaše zanimanje bo obilno poplača-
no. Vsi, ki so prvič videli to igro dne 8. dec.,
to dobro vedo. Torej pridite!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Na Štefanovo
popoldne bodo naši igralci v posojilnični dvo-
rani vprizorili Petančičevo igro »Guzaj«, ki je
posneta po dobro znani Golečevi povesti v »Sl.
gospodarju«. Ker domači igralci že eno leto
iz znanih vzrokov niso nastopili, bo ta pred-
stava, ki jo vodi dramatični odsek Marijanske
kongregacije, še bolj zaželjena. Pridite polno-
številno!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Katoliško
prosvetno društvo priredi na Štefanovo dne
26. decembra pretresljivo igro »Vrniteva« v 3
dejanjih. Vsi prijazno vabljeni!

Sv. Lenart v Slov. goricah. Prosvetno dru-
štvo »Zarja« pri Sv. Lenartu v Slov. goricah
vprizori na Štefanovo, popoldne ob treh po-
večernicah, v dvorani Narodnega doma glo-
bok božični misterij v štirih slikah »Henrik,
gobavi viteza«, ki ga je ravnokar spisal naš
priljubljeni pisatelj Ksaver Meško. Misterij
predstavlja žaloigro vzor viteza, ki se začne
v božični noči, pa se tudi konča čez tri leta
v božični noči po čudežnem vplivu in dobroti
Njega, ki je prišel na svet kot Odrešenik ti-
stih, ki tudi v najtežjih preizkušnjah ne kle-
nejo in ne nehajo vanj zaupati. Pisatelj je po-
ložil v misterij vse svoje globoko versko čuv-
stvo, svojo globoko dušo, polno miline in poe-

zije, kakor pač zna samo naš vsem priljub-
ljeni Meško. Prepričani smo, da se odzovete
našemu iskrenemu vabilu na izredno, najno-
vejšo vprizoritev vsi, ki hrepenite po miru
svetonočnega Deteta in si hočete utrditi vero
Vanj po čudoviti pomoči trpečim, kakor nam
to krasno kaže naš misterij. Gotovo pa boste
prihite tudi vsi oni, ki poznate pisatelja iz
mnogih knjig, ki so vam nosile mir in milino
v srce ob tihih večerih, ko ste jih čitali. Vsi
igralci bodo nastopali v povsem novih viteš-
kih oblekah. Na koncu pa zapojemo svetonoč-
no himno, nato sledi licitacija božičnega dre-
vesa. Pristrčno vabljeni!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Naša Marijina kongre-
gacija priredi dne 26. decembra, na Štefanovo,
igro »Vrniteva«. Vsi prijatelji vabljeni!

Ptuj. (35letnica Marijine družbe v Ptuj.)
Praznik Brezmadežne proslavi dekliška Ma-
rijina družba pri oo. minoritih v Ptuj vsako
leto karmoč slovesno. Pretekli 8. december pa
je bila ta slovesnost prav posebno lepa. Pre-
teklo je namreč že 35 let, odkar vzgaja v naši
župniji Mati Brezmadežna mlada dekliška sr-
ca ter jih vodi navzgor do visokega cilja. Za
ta lepi praznik so se pripravljala naša dekle-
ta z devetdnevnic. Vsaki dan te devetdnev-
nice je bil ob pol šestih zjutraj govor, nato je
bila peto sv. maša. Na sam praznik 8. decem-
bra se je zbrala cela družba s svojo zastavo
pred oltarjem Brezmadežne. Sledil je govor:
Blagoslov, ki ga družba prinaša v župniji.
Nato je voditelj družbe p. Konstantin opravil
slovesno sv. mašo, med katero je bilo skupno
sv. obhajilo. Popoldne je bil sprejem 34 novih
članic v družbo. Cerkev je bila polna naroda.
Dne 10. decembra pa je družba priredila v
mestnem gledališču slavnostno akademijo.
Napolnjena gledališka dvorana je pričala o
velikem zanimanju za to prireditve. Spevi naj-
lepši, od p. H. Sattnerja, pesem mladinskega
zborja je kot uvod izredno učinkovala na vse
poslušalce. Izrazito je deklamirala Nežka Pi-
hler: Marijini družbi ob njeni 35letnici. Tudi
male naraščajnice so po svojih močeh prav
lepo zapele dve pristrčni pesmici. Slavnostni
govor je imel v izbranih besedah g. prof. St.
Cankar. Otroci so nato podali igro »Sirota Je-
rica«, ki so jo prav lepo podali; igrice je ga-
nila gledalce do solz. Sklepana slika je bila nad
vse mogočna, nad sto zvestih src se je na od-
ru strnilo okrog razsvetljenega kipa Brezma-

in poslušal. Boltežar je sedel med porotniki. Sko-
raj vsa vas, ki je kar gorela v radovednosti, se
je obrnila nanj za vstopnice. Boltežar je odbil
vsakega. Nazadnje pa je dal nabiti na gasilno
shrambo list, na katerem je bilo razločno brati,
da je naravnst »krščanska svinjarija«, če tišče
ljudje, da bi pasli radovednost pri obsodbi svo-
jega sovaščana; ljudje naj rajši pospravijo žetev,
to je pametnejše.

Način Boltežarjeve uradne pisave je malo
patriarhalen. Vendar pa je on izvrsten človek.
Vesel sem, da je moj prijatelj.

Od Boltežarja in tudi iz časopisnih notic
vem o žalostnem poteku te razprave. Predsednik
je natančno po podatkih iz preiskave, ki se je
vršila prej, izpraševal starega Grčarja o njegovi
krivdi, in Grčar je priznal vse. Boltežar se je
svoje porotniške pravice, da lahko izprašuje, v
polni meri (in kakor domnevam, v precej grobi
obliki) posluževal; obtoženca je n. pr. imenoval
gobezdača, ki ne ve več, kaj kvasi, tako da ga
je predsednik ostro posvaril, češ, da so njegovi

ugovori izrečeni le v namenu, da bi obtoženca
zmešal in da bi ga odvrnil od njegove hvale-
vredne volje, ki je le njemu v prid, da namreč
prizna svojo krivdo.

»Glejte,« je rekel Boltežar, »tega nisem pre-
nesel; pravice, da kot porotnik tudi lahko govo-
rim, si nisem dal vzeti in tedaj je nastal velik
hrup. Odlikovanja sedaj prav gotovo ne dobim;
toda to me jezi manj, kakor pa če zapro Grčarja
po nedolžnem. Saj ga nikoli nisem mogel prav
trpeti, že zato ne, ker je stanoval v bajti na bar-
ju, zaradi katere je graščina izgubila pravdo.
Toda tega ni toliko kriv Grčar, kakor pa sodni
svetnik Miklavčič. Ta je bil tedaj naš zastopnik
in sedaj je zagovarjal tudi starega Grčarja. On
je sploh zastopnik naše občine; zato tudi še ni-
koli nismo dobili nobene pravde. In ta človek
bi mi bil vendar moral priskočiti na pomoč, ko
je videl, da hočem pomagati njegovemu klientu,
zatožencu, naj ne govori tako neumno. Kaj še!
Le priklonil se je predsedniku. In tedaj sem bil
seveda izgubljen, stari Grčar pa tudi. Državni
pravdnik, še mlad mož, je v svojem rezkem go-

lahak, kakor v onih
starih časih, ko je mož
beseda nekaj veljala.

Čudna veroizpoved med Indijanci.

V zadnjem času se
je začela z neverjetno
naglico širiti med In-
dijanci Združenih se-
vernoameriških držav
veroizpoved prav po-
sebne vrste. Omenjeni
verski pojav imenuje-
jo domačo ameriško
vero, a gre za češčenje
neke vrste kaktus rast-
line, ki se imenuje
»peyotes«. Ta indijan-
ska vera je mešanica
poganstva in krščanst-
va. Indijanci molijo
ter prepevajo pred kri-
žem na oltarju. Ob og-
nju, ki gori na žrtve-
niku, ležijo cveti ome-
njene kakteje in ti so
središče službe božje.